

บทที่ 3

ความสัมพันธ์ของ ma กับประเภทของประโยคคำถาม

จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า คำ ma นั้นเป็นคำลงท้ายที่ใช้ใน ประโยคคำถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ 是非問句 shì fēi wèn jù และ ประโยคย้อนถาม 反問句 fǎn wèn jù ซึ่งจัดเป็นประเภทย่อยของ ประโยคคำถาม 疑問句 yí wèn jù ในภาษาจีน

3.1 ประเภทของ ประโยคคำถาม 疑問句 yí wèn jù

ประโยคคำถาม 疑問句 yí wèn jù หมายถึง ประโยคคำถามที่ผู้พูดต้องการให้ผู้ฟังเล่าถึงสิ่งที่ผู้ฟังทราบแก่ผู้พูด จากการศึกษพบว่าเราสามารถแบ่งประโยคคำถามออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

1. ประโยคคำถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ 是非問句 shì fēi wèn jù
2. ประโยคคำถามเนื้อความ 特指問句 tè zhǐ wèn jù
3. ประโยคย้อนถาม 反問句 fǎn wèn jù
4. ประโยคคำถามให้เลือกเอา 選擇問句 xuǎn zé wèn jù

3.1.1 ประโยคคำถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ 是非問句 shì fēi wèn jù

ประโยคคำถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ หมายถึง ประโยคคำถามที่ให้ตอบรับว่าใช่หรือไม่ใช่เป็นประโยคที่มีคำลงท้ายบอกการถามอยู่ท้ายประโยค คำลงท้ายที่ใช้ในประโยคประเภทนี้ ได้แก่ 嗎 ma 吧 ba 啊 a เป็นต้น เช่น

(1) 他是北京人嗎?

Tā shì Běijīng rén ma?

เขาเป็นคนปักกิ่งหรือเปล่า / เขาเป็นคนปักกิ่งใช่ไหม

(2) 現在就管不住了嗎?

Xiànzài jiù guǎn bú zhù le ma?

ตอนนี้เขาไม่อยู่แล้วหรือ

(張愛玲:《短篇小說》)

คำลงท้าย ba เมื่อใช้ท้ายประโยคคำถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ แสดงว่าผู้พูดถามเพื่อย้ำหรือเพื่อความแน่ใจ ผู้พูดได้คาดการณ์บางอย่างไว้แล้ว แต่ยังไม่แน่ใจจึงถามเพื่อความแน่ใจ เช่น

(3) 現在要下班了吧?
Xiànzài yào xiàbān le ba?
ตอนนี้จะเลิกงานแล้วละซี

(4) 快四點了吧?
Kuài sì diǎn le ba?
จะสี่โมงแล้วมั้ง

คำ ba เทียบได้กับคำในภาษาไทยที่มีความหมายเดียวกัน มั้ง ละซี

คำลงท้าย a เมื่อใช้ท้ายประโยคคำถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธจะเป็นในลักษณะที่แสดงเจตนา เป็นการปรึกษา ตักเตือน เช่น

(5) 咱們歇一會兒啊?
Zámen xiē yíhuìr a?
เราพักกันสักครู่เถอะนะ

(6) 你別再哭了啊?
Nǐ bié zài kū le a?
คุณอย่าร้องให้อีกนะ

คำลงท้าย a เทียบได้กับคำในภาษาไทยที่มีความหมายเดียวกันว่า หรือครับ หรือคะ เอะนะ อีกันนะ

3.1.2 ประโยคถามเพื่อความ 特指問句 tèzhǐ wènjù

ประโยคถามเพื่อความจะมีคำบอกการถามหรือ คำปจฉาสรรพนาม 疑問代詞 yíwèn dàicí อื่นๆ เฉพาะเจาะจงส่วนหนึ่งส่วนใดของประโยคใช้ถามสิ่งที่ผู้พูดต้องการทราบจากผู้ฟัง

คำปจฉาสรรพนามใช้แทนสิ่งที่จะถาม มีรูปประโยคเหมือนประโยคบอกเล่าทั่วไป โดยใส่คำบอกการถามลงไปในตำแหน่งคำที่ต้องการถาม เช่น 誰 shéi ใคร 甚麼 shénme อะไร 哪 nǎ ไหน 多少 duōshao เท่าไหร่ 幾 jǐ กี่ 怎麼 zěnmě อย่างไร 為甚麼 wèishénme ทำไม เหตุใด เช่น

(7) 誰是你們的老師?

Shéi shì nǐmende lǎoshī?

ใครเป็นครูสอนภาษาจีนพวกคุณ

(8) 你買甚麼?

Nǐ mǎi shénme?

คุณซื้ออะไร

(9) 你在哪兒買這個花瓶?

Nǐ zài nǎr mǎi zhèige huāpíng?

คุณซื้อแจกันใบนี้จากที่ไหน

(10) 這本書多少錢?

Zhèiběn shū duōshao qián?

หนังสือเล่มนี้ราคาเท่าไหร่

(11) 你為甚麼不來?

Nǐ wèishénme bù lái?

คุณทำไมไม่มา

นอกจากนี้คำลงท้าย 呢 ne ยังใช้ในประโยคถามเพื่อความ เมื่อผู้พูดต้องการถามโดยใช้เนื้อหาของประโยคที่กล่าวนำมาอยู่ข้างหน้าคำ ne โดยกล่าวเนื้อหาของความนั้นเป็นคำถามซ้ำอีก ทั้งนี้

หน้าคำ ne อาจเป็นคำโคด วลี หรือ ประโยคก็ได้ คำ ne เทียบกับคำในภาษาไทยที่มีความหมายเดียวกันได้ว่า สะ เช่น

(12) 坐車要兩天, 坐船呢?

Zuòchē yào liǎngtiān, zuò chuán ne?

นั่งรถใช้เวลา 2 วัน นั่งเรือละ

ถ้าหน้าคำ ne ไม่มีข้อความข้างหน้าข้างหลังประกอบมีความหมายเท่ากับ 在哪兒 zài nǎr อยู่ไหนละ เช่น

(13) 另一支鞋呢?

Lìng yīzhī xié ne?

รองเท้าอีกข้างละ “อยู่ไหนละ”

(14) 爸爸呢?

Bàba ne?

คุณพ่อละ

แต่หากประโยคนั้นเป็นประโยคบอกเล่าหรือกริยาวลี คำ ne ก็จะหมายถึง ถ้า...ละ ซึ่งเท่ากับถามว่า ถ้า...ละ จะให้ทำอะไร เช่น

(15) 他不去呢?

Tā búqù ne?

ถ้าเขาไม่ไปละ

(16) 看完了電影呢?

Kànwánle diànyǐng ne?

ถ้าคุณนั่งจบแล้วละ

3.1.3 ประโยคถามให้เลือกเอา 選擇問句 Xuǎnzé wènjù

ประโยคถามให้เลือกเอา คือ ประโยคคำถามที่นำเอาส่วนที่ต้องการให้เลือกตั้งแต่ 2 อย่างขึ้นไป มาเรียงต่อกัน โดยให้ผู้ตอบเลือกคำตอบอย่างใดอย่างหนึ่ง ประโยคถามให้เลือกเอานี้สามารถใช้คำเชื่อม ... (是)... 還是... ...shì... háishi... หรือ ... (是)... 還是... 還是... ...shì ... háishi... háishi... เทียบกับภาษาไทยได้ว่า ...หรือ...(หรือ...) เช่น

(17) 是 你 去 送 他, 還 是 你 妻 子?

Shì nǐ qù sòng tā, háishi nǐ qīzi?

คุณไปส่งเขาหรือภรรยาคุณไปส่ง

(18) 他 這 月 還 是 下 個 月 舉 行 婚 禮?

Tā zhèyuè háishi xiàgè yuè jǔxíng hūnlǐ?

เขาจัดงานแต่งงานเดือนนี้หรือเดือนหน้า

3.1.4 ประโยคย้อนถาม 反問句 Fǎnwènjù

ประโยคย้อนถาม หมายถึง ประโยคที่เน้นการกล่าวถึงโดยไม่ต้องถามคำตอบ ซึ่งประโยคย้อนถามสามารถปรากฏในรูปประโยคต่างๆ ดังนี้

1. ประโยคย้อนถามในรูปประโยคคำถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ “不是...嗎” 反問句 “búshì...ma” fǎnwènjù มีลักษณะดังนี้

1) รูปประโยคคำถาม 不是...嗎? búshì...ma ไม่ใช่...หรือ ประโยคมีลักษณะของ การรับรอง 肯定 kěndìng โดยผู้พูดมีความมั่นใจว่าผู้ฟังเคยไปมาแล้วหรือเคยพูดมาแล้ว ดังตัวอย่าง(19)และ(20)

(19) 你 去 過 不 是 嗎?

Nǐ qùguo bushi ma?

คุณเคยไปมาแล้วไม่ใช่หรือ

- (20) 王利發 : 就走吧,還等著真挨兩個脆的嗎?
 劉麻子 : 我不是說過了嗎,等兩個朋友?
 Wáng Lìfā : Jiù zǒu ba, hái dèngzhe zhēn āi liǎnggè cuì de ma?
 Liú Mázi : Wǒ búshì shuōguole ma, dèng liǎnggè péngyou?
 หวางลี่ฟา : ไปเถอะ ยังจะคอยเจ้าตัวถ่วงความเจริญ 2 คนนั้นอีกหรือ
 หลิวหม่าจื่อ : ผมพูดไปแล้วไม่ใช่หรือว่า คอยเพื่อนสองคนอยู่

(老舍:《茶館》)

2) รูปประโยคคำถาม 沒...嗎? méi...ma? ไม่...หรือ ประโยคมีลักษณะของการ
 รับรอง ในตัวอย่าง(21) ผู้พูดมีความเห็นว่าสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนข้างชัดเจน จึงแสดงความมั่นใจออกมา เช่น

- (21) 你沒看出來嗎?
 Nǐ méi kànchulai ma?
 คุณดูไม่ออกหรือ

3) รูปประโยคคำถามที่มี 難道...(不成)嗎? nándào...(bùchéng) ma?
 ...งั้นหรือ ประโยคมีลักษณะของการเป็นไปได้ ตัวอย่าง(22) ผู้พูดมั่นใจว่า ผ่ากข้อความไว้ให้
 เพื่อนแล้ว และเพื่อนก็น่าจะได้รับข้อความนั้น ฉะนั้นจึงเป็นไปได้ที่เพื่อนจะยังไม่ได้รับข้อความ
 เช่น

- (22) 我已經留了條子,難道他沒見不成嗎?
 Wǒ yǐjīng liú le tiáozi, nándào tā méijiàn bù chéng ma?
 ฉันก็ทิ้งโน้ตไว้ให้แล้ว เขายังจะต้องพบฉันให้ได้อย่างนั้นหรือ

4) รูปประโยคคำถามที่มี 還...(嗎)? hái ... (ma)? ยัง...อีกหรือ ประโยคมี
 ลักษณะของการเป็นไปได้ เช่น

- (23) 漲了工資還不滿意嗎?
 Zhǎngle gōngzī hái bù mǎnyì ma?
 เงินเดือนก็ขึ้นแล้ว ยังไม่พอใจอีกหรือ

2. ประโยคย้อนถามในรูปประโยค 正反問句 Zhèngfǎn wènjù ประโยคย้อนถามแท้ มีลักษณะดังนี้

1) รูปประโยคคำถามมีคำ 你看 nǐ kàn คุณดูซิ 你說 nǐ shuō คุณบอกมาซิ 你想 nǐ xiǎng คุณคิดดูซิ ประโยคมีลักษณะของการรับรอง ผู้พูดแน่ใจในพฤติกรรมของฝ่ายตรงข้ามว่าไม่ดี หรือฉลาดหลักแหลม จึงถามออกมาลักษณะนี้ เช่น

(24) 你看,他厉害不厉害?

Nǐ kàn, tā lihai bu lihai?

คุณดูซิ เขาร้ายไหม

2) รูปประโยคคำถามมีคำ 還 hái ยัง ประโยคมีลักษณะของ การปฏิเสธ 否定 fǒuding ผู้พูดมีความรู้สึกว่าคนต้องการพักผ่อน ในขณะที่เดี๋ยวก่อนที่ผู้ฟังก็บอกให้ผู้พูดนั้นเข้านอน ผู้พูดรู้สึกว่ ด้านนอกมีเสียงรบกวน จึงพูดปฏิเสธขึ้นมาว่าดังขนาดนี้ไม่สามารถหลับได้ เช่น

(25) 這麼吵,還讓人不讓人睡覺?

Zhème chǎo, hái ràng rén bu ràng rén shuìjiào?

ดังขนาดนี้ ยังจะหลับลงได้อย่างไร

3) หน้าหรือทำขรูปประโยคคำถามมี 是不是 shì bu shi ใช่หรือไม่ ประโยคมีลักษณะของการรับรอง ผู้พูดมีความมั่นใจในพฤติกรรมของฝ่ายตรงข้ามว่าจะต้องตัดสินใจกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ตนได้คาดการณ์ไว้แน่นอน เช่น

(26) 是不是,他一定來這一套。

Shì bushi, tā yíding lái zhè yí tào.

ใช่แน่ละเขาต้องมาไม้นี้แน่นอน

3. ประโยคย้อนถามในรูปประโยคถามเนื้อความ 特指問句 tèzhǐ wènjù

1) รูปประโยคคำถามมีลักษณะ คำกริยา + 甚麼 shénme? ประโยคมีลักษณะของการไม่จำเป็น เช่น

(27) 哭甚麼? 這麼大了還哭啊?

Kū shénme? Zhème dà le hái kū a?

ร้องทำไม โดแล้วยังร้องไห้

2) รูปประโยคคำถามมีคำ 哪兒 nǎr ไหน ที่ไหน 哪裡 nǎli ไหน ที่ไหน อยู่หน้า 是 shì หรือคำคุณศัพท์ ประโยคมีลักษณะของการปฏิเสธ โดยใช้คำปฏิเสธสรรพนาม เมื่อดูตามความหมายของศัพท์เหล่านี้จะมีลักษณะของการไม่เจาะจง เช่น

(28) 哪兒是我的錯啊?

Nǎr shì wǒde cuò a?

ใช้ความผิดของเราที่ไหนกัน

(29) 哪里多啊?

Nǎli duō a?

เยอะที่ไหนกัน

3) รูปประโยคคำถามมีคำ 怎麼敢 zěnmě gǎn 怎麼會 zěnmě huì อยู่หน้ากริยา ประโยคมีลักษณะของการปฏิเสธ โดยมีลักษณะของการย้อนถาม โดยผู้พูดยืนยันว่าสิ่งของนั้นไม่ใช่ของคน แล้วใช้การถามกลับเพื่อปฏิเสธการให้สิ่งนั้นแก่ผู้ฟัง เช่น

(30) 不是我的東西,我怎麼會給你?

Bú shì wǒde dōngxi, wǒ zěnmě huì gěi nǐ?

ไม่ใช่ของของผม ผมจะให้คุณได้อย่างไร

4) รูปประโยคคำถามประกอบด้วย ประโยคหน้าซึ่งมีคำปฏิเสธและประโยคหลังเป็นประโยคถามเนื้อความ ประโยคมีลักษณะของการจำเป็น ผู้พูดมั่นใจว่าผู้ฟังต้องมีข้อมูลที่เชื่อถือได้ จึงใช้คำถามลักษณะนี้ เช่น

(31) 我不問你 問誰?

Wǒ bú wèn nǐ wèn shéi?

ไม่ถามคุณแล้วถามใครล่ะ

5) รูปประโยคคำถามมี 甚麼 shénme อยู่หลังคำกริยา ประโยคมีลักษณะของการโต้แย้ง ผู้พูดมั่นใจว่าเพื่อนชอบเรียนคณะวิศวกรรมแต่ได้เรียนคณะที่ไม่ชอบ จึงโต้แย้งแทนเพื่อน เช่น

(32) 喜歡甚麼? 他更想學工科?

Xǐhuan shénme? Tā gèng xiǎng xué gōngkē?

ชอบอะไรกัน เข้ายากเรียนวิศวกรรมมากกว่า

6) รูปประโยคคำถามประกอบด้วย 有 yǒu + 甚麼 shénme + คำคุณศัพท์ ประโยคมีความหมายตรงข้ามกับรูปประโยค ผู้พูดใช้การถามแสดงความรู้สึกตรงข้ามกับที่พูด ในตัวอย่าง(33) ผู้พูดกล่าวว่าเป็นหมอดี เพื่อแสดงความรู้สึกว่าเป็นหมอไม่ดี ส่วนตัวอย่าง(34) ผู้พูดกล่าวว่า เป็นหมอไม่ดี แท้จริงรู้สึกว่าเป็นหมอดี เช่น

(33) 當醫生有甚麼好?

Dāng yīsheng yǒu shénme hǎo?

เป็นหมอดีอะไรละ

(34) 當醫生有甚麼不好?

Dāng yīsheng yǒu shénme bù hǎo?

เป็นหมอไม่ดีอะไรละ

7) รูปประโยคคำถามมี 幹甚麼 gàn shénme 做甚麼 zuò shénme ประโยคมีลักษณะของการไม่จำเป็น เช่น

(35) 幹甚麼要去(去幹甚麼)? 白費力氣?

Gàn shénme yào qù (qù gàn shénme)? Bái fèi lìqì?

ไปทำไม เสียแรงเปล่าๆ

8) รูปประโยคคำถามมี 誰說的 shéi shuō de อยู่หน้าประโยค ประโยคมีลักษณะของการขัดแย้ง ผู้พูดขึ้นต้นว่า ใครว่า เพื่อแสดงออกว่าตนมีความเห็นที่ขัดแย้ง เช่น

(36) 誰說的我們做不了? 我們做給他看看?

Shéi shuōde wǒmen zuòbùliǎo? Wǒmen zuò gěi tā kànkàn?

ใครว่าเราทำไม่ได้ เราจะพิสูจน์ให้เขาดู

9) รูปประโยคคำถามมี 何必 hébì 何苦 héku ประโยคมีลักษณะของการไม่จำเป็น ผู้พูดใช้วิธีกล่าววนาโดยแสดงความเห็นของตนว่า ผู้ฟังควรกระทำอย่างไร ตามด้วยรูปประโยคคำถาม เช่น

(37) 你叫人來就行了, 何苦自己跑一趟?

Nǐ jiào rén lái jiù xíng le, hékǔ zìjǐ pǎo yītàng?

คุณให้คนอื่นมาก็ได้ วิ่งมาเองทำไมกัน

10) รูปประโยคคำถามมี 何況 hékuàng ประโยคมีลักษณะของการสมควรยิ่ง ผู้พูดแสดงความเห็นว่าเรื่องทีกล่าวดังเป็นเรื่องที่เข้าใจง่าย โดยใช้การกล่าวเปรียบเทียบว่าเด็กป.1ก็เข้าใจ ฉะนั้นเด็กป.2ก็สมควรที่จะเข้าใจเรื่องเหล่านี้ เช่น

(38) 一年級學生都看得懂, 何況二年級?

Yì niánjí xuésheng dōu kàndedǒng, hékuàng èr niánjí?

ขนาดเด็กป.1ยังรู้เรื่องเลย นับประสาอะไรกับเด็กป.2

11) รูปประโยคคำถามมี 何妨 héfāng ประโยคมีลักษณะของการไม่เป็นไร ผู้พูดมีความสนใจในสิ่งนั้นๆ แม้จะเสียเวลาไปบ้าง แต่ก็ไม่มีอะไรเสียหาย เช่น

(39) 去看看又何妨?

Qù kànkàn yǒu héfāng?

ไปดูหน่อยจะเป็นไร

12) รูปประโยคคำถามมี 何至於 hézhìyú ประโยคมีลักษณะของการถึงกับเสียหายหรือได้รับผลกระทบ เช่น

(40) 要是早準備,何至於這麼着急?

Yàoshi zǎo zhǔnbèi, hézhìyú zhème zháojí?

ถ้าหากเตรียมตัวมาก่อน ก็คงไม่กังวลขนาดนี้

13) รูปประโยคคำถามมี 何嘗 hécháng ประโยคมีลักษณะของการเน้น ปฏิเสธหรือยืนยัน ตัวอย่าง(41)ผู้พูดยืนยันว่าไม่เคยพูดเช่นนั้น ตัวอย่าง(42)ผู้พูดปฏิเสธคำเชิญ โดยอ้างว่าตนไม่มีเวลา เช่น

(41) 我何嘗說過這樣的話?

Wǒ hécháng shuōguo zhèyàngde huà?

ฉันเคยพูดเช่นนั้นที่ไหนกันเล่า

(42) 我何嘗不想去,是沒時間。

Wǒ hécháng bù xiǎng qù, shì méi shíjiān.

ไม่ใช่ว่าฉันไม่ออกไป แต่เพราะไม่มีเวลา

4. ประโยคข้อถามในรูปแบบ *ประโยคคำถามให้เลือกเอา* 選擇問句 xuǎnzé wènjù

1) รูปประโยคคำถามมี 是...的, 還是...的? shì...de, háishi...de? สิ่งที่ทำให้เลือกเป็นสิ่งที่ปฏิเสธ เช่น

(43) 你給的錢是夠買糧的,還是購買菜的?

Nǐ gěide qián shì gòu mǎi liáng de, háishi gòu mǎi cài de?

เงินที่คุณให้ไว้ พอซื้ออาหารหรือพอซื้อผักไหมล่ะ

2) รูปประโยคคำถามมี ...呢?還是...呢? ...ne? háishi...ne? สิ่งแรกที่ทำให้เลือกมีความหมายทางบวก สิ่งหลังมีความหมายทางลบ เช่น

(44) 你們來學習呢,還是來玩呢?

Nǐmen lái xuéxí ne, háishi lái wán ne?

พวกคุณมาเรียนหรือมาเล่นกันแน่

3.2 ลักษณะของคำ ma

จากการศึกษาพบว่า คำ ma เป็น คำลงท้าย 語氣詞 yǔqìcí ที่ใช้ในประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ ซึ่งอาจเป็นประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธที่ผู้พูดต้องการคำตอบ หรืออาจเป็นประโยคย้อนถามก็ได้ โดยประโยคคำถามที่ลงท้ายด้วยคำ ma จะมีเนื้อความรับรองหรือปฏิเสธก็ได้ แต่ส่วนใหญ่จะเป็นชนิดเนื้อความรับรอง โดยพิจารณาจากรูปประโยคหากไม่มีคำปฏิเสธเช่น 不 bù 沒 méi 沒 méi 沒 méi ประโยคนั้นถือว่า มีเนื้อความรับรอง แต่หากรูปประโยคมี 不 bù 沒 méi 沒 méi ก็จะถือว่า มีเนื้อความปฏิเสธ

คำ ma บางครั้งเขียนด้วยตัว 么 嘛 อย่างไรก็ตามในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะมุ่งศึกษาเพียงคำ 嗎 ma เท่านั้น

คำ ma เมื่อปรากฏในประโยคคำถามประเภทประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ และประโยคย้อนถาม จะมีลักษณะดังนี้

3.2.1 คำ ma ปรากฏในประโยคคำถามประเภทประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ

คำ ma ปรากฏในประโยคคำถามประเภทประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ ซึ่งลักษณะของประโยคคำถามดังกล่าว จะมีเนื้อความรับรองหรือปฏิเสธก็ได้ อย่างไรก็ตามลักษณะที่พบบ่อยมักจะเป็นแบบบอกเล่ามากกว่า (房玉清 Fáng Yùqīng, 1996:785) ประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธที่มีคำ ma เป็นคำลงท้ายนั้น ผู้พูดถามเพราะต้องการคำตอบ จะเป็นคำตอบรับหรือตอบปฏิเสธก็ได้ และถ้าเพียงผู้ตอบเห็นด้วยกับคำถามก็จะตอบว่า 是的 shì de ใช่ 對 duì ถูก 對了 duì le ถูกแล้ว 嗯 ng อือ แต่ถ้าไม่เห็นด้วยก็ตอบว่า 不 bù 沒 méi 沒有 méiyǒu ไม่ หรืออาจตอบเป็นเนื้อความในคำถามก็ได้ เช่น

- (45) “...你要買手絹嗎?”
 “不買,謝謝。你好嗎?”
 “...,nǐ yào mǎi shǒujuàn ma?”
 “Bù mǎi,xiè xie.Nǐ hǎo ma?”
 “...คุณต้องการซื้อผ้าเช็ดหน้าหรือเปล่าคะ / คุณต้องการซื้อผ้าเช็ดหน้าไหมคะ”
 “ไม่ซื้อ ขอบคุณ คุณสบายดีหรือเปล่า / คุณสบายดีไหม”

(王朔:《頑主》)

- (46) “哪兒來的花呀?”
 “觀眾送的。您好看嗎?”
 “行。” “Nǎr láide huā ya?”
 “Guānzhòng sòng de. Nín kàn hǎo kàn ma?”
 “Xíng.”
 “ดอกไม้จากไหนล่ะ”
 “ผู้ชมส่งมา คุณดูชิวสวยหรือเปล่า / ผู้ชมส่งมา คุณดูชิวสวยไหม”
 “ใช้ได้”

(陳建功;趙大年:《皇城根》)

อย่างไรก็ตาม การตอบคำถามของผู้ตอบก็อาจจะไม่ได้เป็นการตอบคำถามโดยตรง ขึ้นอยู่กับความคิดเห็นของผู้ตอบ ดังตัวอย่าง(47)

- (47) “到下面山洞裡待會兒,好嗎?”她一點也不害臊。“下邊不冷嗎?”
 瑞全故意裝傻。
 “冬暖夏涼。”她加快了腳步。
 “Dào xiàmiàn shān dònglǐ dài huìr,hǎo ma?” Tā yì diǎn yě bú hàisào.
 “Xiàbiān bù lěng ma?” Rui Quán gùyì zhuāng shǎ.
 “Dōng nuǎn xià liáng.” Tā jiākuài le jiǎobù.
 “ลงไปคอยที่ถ้ำด้านล่าง ดีไหม” เขาไม่ได้รู้สึกเขินอายแม้แต่นิดเลย “ข้างล่างไม่หนาวหรือ” รุ่ยฉวนแกล้งทำเป็นโง่ “ฤดูหนาวอบอุ่น ฤดูร้อนเย็นสบาย” เขารีบก้าวเท้าอย่างรวดเร็ว

(老舍:《四世同堂·飢荒》)

คำ ma ปรากฏในประโยคคำถามประเภทประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ ซึ่งลักษณะของประโยคคำถามเป็นประโยคบอกเล่า ดังโครงสร้าง ประโยคบอกเล่า + ma เช่น

(48) “我能提幾個問題嗎?”

“可以可以。”

“Wǒ néng tí jǐgè wèntí ma?”

“Kěyǐ kěyǐ.”

“ฉันขอเสนอปัญหาสักสองสามข้อได้หรือเปล่า/ฉันขอเสนอปัญหาสักสองสามข้อได้ไหม”

“ได้ ได้”

(王朔:《一點正經沒有》)

(49) “會後真有舞會嗎?”

“有有。”

“Huìhòu zhēn yǒu wǔhuì ma?”

“Yǒu yǒu.”

“หลังการประชุมมีงานเต้นรำจริงๆหรือเปล่า / หลังการประชุมมีงานเต้นรำจริงๆไหม”

“มี มี”

(王朔:《頑主》)

ตัวอย่าง(48)และ(49) คำ ma ปรากฏท้ายประโยคบอกเล่า ดังนี้ 我能提幾個問題 + 嗎 และ 會後真有舞會 + 嗎

คำ ma ปรากฏในประโยคคำถามประเภทประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ ซึ่งลักษณะของประโยคคำถามเป็นประโยคปฏิเสธ ดังโครงสร้าง ประโยคปฏิเสธ + ma เช่น

(50) “你不看嗎?” ... 趙航宇擺擺手:“我看過了不忍再看。”

“Nǐ bú kàn ma?” ... Zhào Hángyǔ bǎibai shǒu: “Wǒ kànguo liǎo bù rěn zài kàn.”

“คุณไม่ดูหรือ” ... จ้าวหวังยู่หัวโบกมือ “ผมดูแล้ว ดูอีกไม่ไหว”

(王朔:《千萬別把我當人》)

(51) “你現在還沒有女朋友嗎?”姐姐問我。

“沒有。”

“Nǐ xiànzài hái méiyǒu nǚ péngyou ma?” Jiějie wèn wǒ.

“Méiyǒu.”

“ตอนนี้คุณยังไม่มีแฟนหรือ” พี่สาวถามผม

“ไม่มี”

(王朔:《浮出海面》)

ตัวอย่าง(50)และ(51) คำ ma ปรากฏท้ายประโยคปฏิเสธ ดังนี้ 你不看 + 嗎 และ 你現在還沒有女朋友 + 嗎

หากในประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ ปรากฏคำลงท้าย เช่น 的 de 呢 ne 了 le คำ ma จะปรากฏหลังคำลงท้ายเหล่านี้ ในการใช้รูปแบบประโยคนี้โดยปรกติผู้พูดคิดว่า สภาพเรื่องราวที่ถามนั้นมีความเป็นไปได้ว่าได้ดำเนินการให้เป็นจริงแล้ว และมีความมั่นใจในสิ่งที่ตนถามมากกว่าประโยคที่ไม่มีคำเหล่านี้ เช่น

(52) “昨天你寫信了嗎?”她又問。

江飄拍拍腦袋:“哎呀,忘了。”

“Zuótiān nǐ xiě xìn le ma?” Tā yòu wèn.

Jiāng Piāo pāipai nǎodài: “Àiyā, wàng le.”

“เมื่อวานคุณเขียนจดหมายแล้วหรือยัง” เขาถามอีก

เจียงเพียวส่ายหัว “โธ่หยา ลืมไปเลย”

(余華:《偶然事件》)

(53) “青苗,學校動員參加農業生產,你決定了嗎?”

“沒有。”

“Qīng Miáo, xuéxiào dòngyuán cānjiā nóngyè shēngchǎn, nǐ juéding le ma?”

“Méiyǒu.”

“ชิงเหมียว โรงเรียนระดมคนให้เข้าร่วมการผลิตทางการเกษตร คุณตัดสินใจแล้วหรือยัง”

“ยังไม่ได้ตัดสินใจ”

(浩然:《夏青苗求師》)

นอกจากนี้คำ ma ยังสามารถปรากฏในประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธในลักษณะ
 好嗎 hǎo ma ดีไหม/หรือเปล่า 行嗎 xíng ma ใช้ได้ไหม/หรือเปล่า 對嗎 duì ma
 ถูกไหม/หรือเปล่า 可以嗎 kěyǐ ma ได้ไหม/หรือเปล่า 不是嗎 bú shì ma ไม่ใช่
 หรือ ผู้พูดมักจะเสนอความคิด การประเมินค่า การขอร้องเป็นต้นขึ้นก่อน หลังจากนั้นจะ
 สอบถามความคิดเห็นที่หลัง

จากการศึกษาพบว่า 對嗎 duì ma 不是嗎 bú shì ma เป็นการถามเพื่อสอบถาม
 ความเห็นของผู้ฟังในลักษณะของการวินิจฉัย เช่น

(54) “你是不會原諒我了，對嗎？”

“你希望我原諒你麼？”

她黯然神傷地低下頭：“我知道你不會原諒我的。”

“Nǐ shì bú huì yuánliàng wǒ le, duì ma?” “Nǐ xīwàng wǒ yuánliàng nǐ me?”

Tā ànrán shénshāngde dī xiàtóu: “Wǒ zhīdao nǐ bú huì yuánliàng wǒ de.”

“คุณไม่ยกโทษให้ฉันแล้ว ใช่หรือเปล่า/ใช่ไหม”

“คุณยังหวังให้ฉันยกโทษให้คุณหรือ”

เขาก้มหน้าด้วยความเศร้าหมอง “ฉันรู้ว่าคุณไม่ยกโทษให้ฉันหรอก”

(王朔:《給我頂住》)

(55) 小織嘆息著。她像懇求似的、語氣極其柔和地說：“李芒，過去的事情已經隨著過去一塊兒埋進土裡了。不是嗎？你太倔強！太倔強！...”

Xiǎo Zhī tàn xī zhe. Tā xiàng kěnniú sì de、yǔqì jī qī róuhéde shuō:

“Lǐ Máng, guòqùde shìqìng yǐjīng suǐzhe guòqù yīkuài máijìn tǔlǐ le.

Bú shì ma? Nǐ tài juéqiáng! Tài juéqiáng!...”

เสี่ยวจื่อถอนหายใจ เขาคอช้าจะวิงวอน พูดด้วยน้ำเสียงอ่อนโยนว่า “หลี่หมาง เรื่องที่ผ่านไปแล้วก็ควรฝังลงดินไปพร้อมๆกับอดีต ไม่ใช่หรือ คุณคือรันทนเกินไป คือรันทนเกินไป”

(張煒:《秋天的憤怒》)

好嗎 hǎo ma 行(成)嗎 xíng (chéng) ma 可以嗎 kěyǐ ma เป็นการถามเพื่อ
สอบถามความเห็นของผู้ฟังในลักษณะของการขอร้อง ความหวังของผู้พูด เช่น

- (56) “方先生,” 他說, “我陪您走幾步, 行嗎? 我有點重要的事想跟您商量商量。”

“Fāng xiānshēng, ” Tā shuō, “Wǒ péi nín zǒu jǐbù, xíng ma? Wǒ yǒu diǎn zhòngyàode shì xiǎng gēn nín shāngliang shāngliang.”

“คุณฟัง” เขาพูด “ผมไปเป็นเพื่อนคุณ ได้ไหม” ผมมีเรื่องสำคัญนิดหน่อยอยากจะปรึกษากับท่าน”

(老舍: 《鼓書藝人》)

- (57) “我慢慢想可以嗎? 時間過去這麼久, ...”

“Wǒ mànman xiǎng kěyǐ ma? Shíjiān guòqù zhème jiǔ, ...”

“ฉันค่อยๆคิด ได้ไหม” เวลาผ่านมานานแล้ว ...”

(王朔: 《玩兒的就是心跳》)

- (58) “這兒真好呀! 這兒的水不凍, 這兒暖和, 咱們就在這兒過冬, 好嗎?”

“Zhèr zhēn hǎo ya! Zhèrde shuǐ bú dòng, zhèr nuǎnhuo, zámén jiù zài zhèr guò dōng, hǎo ma?”

“ที่นี่ดีจริงๆ น้ำที่นี่ก็ไม่เป็นน้ำแข็ง ที่นี่อบอุ่น พวกเราอยู่ที่นี้จนเลยหน้าหนาวไป ดีไหม”

(汪曾祺: 《天鵝之死》)

หากในประโยคมีคำบอกการถามอื่นอยู่แล้วจะลงท้ายด้วย คำ ma อีกไม่ได้ เช่น

- (59) *誰去商店嗎?

*Shéi qù shāngdiàn ma?

- (60) *張老師是個甚麼樣的人嗎?

*Zhāng lǎoshī shì ge shénmeyàng de rén ma?

ตัวอย่าง(59)และ(60) มีคำออกการถาม 誰 shéi ใคร และ 甚麼樣 shénmeyàng แบบไหน ประกอบอยู่ เป็นประโยคถามเนื้อความ ดังนั้นจึงไม่สามารถลงท้ายด้วยคำ ma ประโยคที่ถูกต้องคือ

(61) 誰去商店?

Shéi qù shāngdiàn?

ใครไปร้านค้า

(62) 張老師是個甚麼樣的人?

Zhāng lǎoshī shì ge shénmeyàngde rén?

อาจารย์จางเป็นคนแบบไหน

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาพบว่าในประโยคคำถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธที่มีคำ ma ลงท้ายนั้น บางครั้งอาจปรากฏคำบอกคำถามในประโยคถามเนื้อความได้ ประโยคในลักษณะเช่นนี้ ยังคงเป็นประโยคคำถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ โดยมีประโยคถามเนื้อความขยายในประโยค เช่น

(63) “知道為什麼叫你到這兒嗎?”

“知道,是要了解我在義和團運動中的表現。”

“Zhīdao wéishénme jiào nǐ dào zhèr ma?”

“Zhīdao, shì yào liǎojiě wǒ zài Yihétuán yùndòngzhōngde biǎoxiàn.”

“รู้หรือเปล่า ทำไมฉันถึงเรียกคุณมาที่นี่ / รู้ไหม ทำไมฉันถึงเรียกคุณมาที่นี่”

“รู้ คือต้องการรู้ถึงเจตนาในการแสดงออกของผมต่อขบวนการอิเหอถวน”

(王朔:《千萬別把我當人》)

ตัวอย่าง(63) 知道為什麼叫你到這兒嗎 zhīdao wéi shén me jiào nǐ dào zhèr ma รู้ไหมทำไมฉันถึงเรียกคุณมาที่นี่ ในประโยค 為什麼叫你到這兒 wéi shén me jiào nǐ dào zhèr ทำไมฉันเรียกคุณมาที่นี่ นั้นเป็นเพียงหน่วยกรรมของคำกริยา 知道 zhīdao รู้เท่านั้น ประโยคยังคงเป็นประโยคคำถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ คือ 知道...嗎 zhīdao...ma รู้ไหม/หรือเปล่า เช่น

(64) “敢告訴我你叫什麼,住哪兒嗎”

“Gǎn gào su wǒ nǐ jiào shénme, zhù nǎr ma”

“กล้าบอกผมหรือเปล่าว่าคุณชื่ออะไร อยู่ที่ไหน / กล้าบอกผมไหมว่าคุณชื่ออะไร อยู่ที่ไหน”

(王朔:《一半是火焰一半是海水》)

ตัวอย่าง(64)敢告訴我你叫什麼,住哪兒嗎 gǎn gào su wǒ nǐ jiào shénme, zhù nǎr ma กล้าบอกผมไหมว่าคุณชื่ออะไร อยู่ที่ไหน ในประโยค 你叫什麼 住哪兒 nǐ jiào shénme, zhù nǎr คุณชื่ออะไร อยู่ที่ไหน นั้นเป็นเพียงหน่วยกรรมของคำกริยา 告訴 gào su บอก เท่านั้น ประโยคยังคงเป็นประโยคคำถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ คือ 敢告訴... 嗎 gǎn gào su ... ma กล้าบอก...ไหม/หรือเปล่า

3.2.2 คำ ma ปรากฏในประโยคคำถามประเภทประโยคย้อนถาม

คำ ma เมื่อปรากฏในประโยคคำถามประเภทประโยคย้อนถามจะมีลักษณะ ดังนี้

1) คำ ma ปรากฏในประโยคคำถามประเภทประโยคย้อนถาม โดยใช้รูปแบบประโยคคำถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ โดยคำถามจะมีลักษณะของ การตั้งกระทู้ถาม 質問 zhì wèn คำหนี 責備 zébèi เมื่อคำ ma ปรากฏในประโยคบอกเล่า กลับแสดงความหมายในเชิงปฏิเสธ และ เมื่อคำ ma ปรากฏในประโยคปฏิเสธ กลับแสดงความหมายในเชิงบอกเล่า เช่น

(65) “不辦手續,我能把他抱回家來當兒子養活嗎?金秀,你到底是什麼意思?...你說喜歡這孩子,可現在又...”

“Bú bàn shǒuxù, wǒ néng bǎ tā bào huí jiā lái dāng érzi yǎng huó ma? Jīn Xiù, nǐ dào dǐ shì shénme yìsi? ..., nǐ shuō xǐhuan zhè hái zi, kě xiàn zài yòu...”

“ไม่ทำตามขั้นตอนแล้วผมสามารถอุ้มเขากลับบ้านมาเลี้ยงเป็นลูกของผมได้อย่างนั้นหรือ จินซิว แท้ที่จริงแล้วคุณหมายความว่าอะไร ... คุณบอกว่าชอบเด็กคนนี้ แต่ตอนนี้กลับ...”

(陳建功; 趙大年:《皇城根》)

(66) “您別聽他胡扯,他跟你瞎逗呢。”

“我活這麼多年還聽不出他話真話假嗎?飯後散步開開玩笑,沒有關係,我也是很愛開玩笑的人。”

“Nín bié tīng tā húchě, tā gēn nǐ xiā dòu ne.”

“Wǒ huó zhème duō nián hái tīng bù chū tā huà zhēn huà jiǎ ma? Fàn hòu sǎnbù kāikāi wánxiào, méiyǒu guānxi, wǒ yě shì hěn ài kāi wán xiàode rén.”

“คุณอย่าฟังเขาพูดสุ่มสี่สุ่มห้า เขายั่วคุณอยู่

“ฉันอยู่มาถึงเท่านี้ยังฟังไม่ออกว่าเขาพูดจริงพูดเท็จอย่างนั้นหรือ กินข้าวเสร็จเดินเล่นคุยเล่น ไม่เป็นอะไรหรอก ฉันก็เป็นคนที่ชอบพูดเล่นมากคนหนึ่งเหมือนกัน”

(王朔:《頑主》)

ตัวอย่าง(65)我能把他抱回家來當兒子養活嗎 wǒ néng bǎ tā bào huí jiā lái dāng érzi yǎng huó ma ผมสามารถอุ้มเขากลับบ้านมาเลี้ยงเป็นลูกของผมได้อย่างนั้นหรือ ถึงแม้ว่าผู้พูดจะถามประโยคในลักษณะบอกเล่า แต่ความเป็นจริงแล้วกลับตรงกันข้าม คือ ผู้พูดไม่สามารถอุ้มเขากลับบ้านมาเลี้ยงเป็นลูกได้ ตัวอย่าง(66)我活這麼多年還聽不出他話真話假嗎 wǒ huó zhème duō nián hái tīng bù chū tā huà zhēn huà jiǎ ma ฉันอยู่มาถึงเท่านี้ยังฟังไม่ออกว่าเขาพูดจริงพูดเท็จอย่างนั้นหรือ ถึงแม้ว่าผู้พูดจะถามประโยคในลักษณะปฏิเสธ แต่ความเป็นจริงแล้วกลับตรงกันข้าม คือผู้พูดฟังออกว่าคำพูดของเขาจริงหรือเท็จ

2) คำ ma ปรากฏในประโยคคำถามประเภทประโยคย้อนถาม ในลักษณะ 不是...嗎 bú shì...ma ไม่ใช่หรือ โดยคำถามจะมีลักษณะเน้นลักษณะของการบอกเล่า เป็นการเตือนให้สนใจในเรื่องราวที่เป็นจริงขึ้นแล้ว เรื่องราวที่เป็นจริงขึ้นแล้วนั้นอาจเป็นเรื่องที่ผู้พูดทราบอยู่แล้ว หรือเป็นเรื่องเก่าสำหรับผู้พูดก็ได้ หรือเป็นเหตุผลที่ชัดเจน ซึ่งผู้พูดถามย้อนกลับอาจเพราะไม่แน่ใจในเรื่องราวนั้นๆ หรือ เป็นการเตือนผู้ฟังถึงเรื่องเก่าๆ ก็ได้ บางครั้งยังแฝงน้ำเสียงไม่พอใจอีกด้วย เช่น

(67) “剛纔我看這《小家碧玉》不是全本都寫好了嗎?”

“哦,那是二手活。”

“Gāngcái wǒ kàn zhè 《Xiǎo jiā bì yù》 bú shì quán běn dōu xiěhǎo le ma?”

“É, nà shìr shǒu huó.”

“เมื่อที่ฉันเห็น 《xiǎo jiā bì yù》 เรื่องนี้ ไม่ใช่ว่าเขียนเสร็จทั้งเล่มแล้วหรือ”

“เออ นั่นเป็นงานมือสอง”

(鄧友梅:《那五》)

(68) “文學? 什麼文學? 野生的還是人工栽培的? 多少錢一斤?”

“連文學都不知道。你不是要當作家嗎?”

“我是當作家,當作家和文學有什麼相干? 你真該好好學習了。”

“Wénxué? Shénme wénxué? Yěshēngde hái shì réngōng zāipéide? Duō shao qián yìjīn?”

“Lián wénxué dōu bù zhīdao. Nǐ bú shì yào dāng zuòjiā ma?”

“Wǒ shì yào dāng zuòjiā, dāng zuòjiā hé wénxué yǒu shénme xiānggān? Nǐ zhēn gāi hǎohao xuéxí le.”

“วรรณคดี อะไรคือวรรณคดี คือสิ่งที่เกิดขึ้นเองหรือว่าเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้าง หนึ่งช่วงราคาเท่าไร

“แม้แต่วรรณคดียังไม่รู้ คุณไม่ใช่ต้องการเป็นนักเขียนหรือ”

“ผมต้องการเป็นนักเขียน เป็นนักเขียนกับวรรณคดีเกี่ยวข้องกันอย่างไร คุณควรเรียนรู้ให้ดีๆ นะ”

(王朔:《一點正經沒有》)

(69) “如果允許這樣子,我們搞了二十多年不是白搞了嗎”

“Rúguǒ yǔnxǔ zhè yàngzi, wǒmen gǎole èr shí duō nián bú shì báigǎo le ma”

“ถ้าอนุญาตเช่นนี้แล้ว ที่พวกเราทำกันมาสี่สิบกว่าปีจะไม่เป็นการทำที่ไร้ประโยชน์หรือ”

(張一弓:《趙鏗頭的遺囑》)

3) คำ ma ปรากฏในประโยคคำถามประเภทประโยคย้อนถาม ในลักษณะ 沒...嗎 โดย méi...ma ไม่ได้...หรือ คำถามจะเน้นลักษณะของการบอกเล่า เป็นการเตือนให้ผู้ฟังว่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างไรก็ตามหรือเคยเป็นอย่างไรก็ตามแล้ว บางครั้งยังแฝงการตำหนิ หรือ ความไม่พอใจด้วย เช่น

(70) “學校不給他增薪,他能不幹了嗎?”

“沒告訴你嗎,沒人知道!”

“Xuéxiào bù gěi tā zēng xīn, tā néng bú gàn le ma?”

“Méi gàosu nǐ ma, méi rén zhīdao!”

“โรงเรียนไม่เพิ่มเงินเดือนให้เขา เขาจะไม่ทำได้หรือ”

“ไม่ได้บอกคุณหรือว่า ไม่มีใครรู้”

(老舍:《犧牲》)

(71) “我呢?那天晚上你沒看見我嗎?”

“看見了,你一直呆在你的房間裡,…”

“Wǒ ne? Nà tiān wǎnshàng nǐ méi kànjiàn wǒ ma?”

“Kànjiàn le, nǐ yìzhí dāi zài nǐde fángjiānlǐ,…”

“ฉันหรือ เย็นวันนั้นคุณไม่ได้เห็นฉันหรือ”

“เห็นแล้ว คุณอยู่ในห้องตลอด…”

(王朔:《玩兒的就是心跳》)

4) คำ ma ปรากฏร่วมกับคำ 難道 nándào 還 hái ในประโยคคำถามประเภทประโยคย้อนถาม จะมีลักษณะเน้นเนื้อความที่ตรงข้ามกับสิ่งที่ถามในลักษณะที่ไม่ควรหรือไม่สามารถ และยังแฝงความหมายของการโต้แย้ง หักล้างด้วย ถ้ารูปแบบประโยคมีลักษณะเป็นประโยคบอกเล่า ความหมายที่แท้จริงคือปฏิเสธ เช่น

(72) “吃了燒餅不還錢,怎麼,還有理嗎?”

“Chīle shāo bǐng bù huán qián, zěnmé, hái yǒu lǐ ma?”

กินขนมเปี๊ยะแต่ไม่ยอมคืนเงิน แล้วยังไง ยังขอธรรมอีกหรือ”

(73) “假定冬天來了,春天還能遠嗎?”

“Jiǎdìng dōngtiān lái le, chūntiān hái néng yuǎn ma?”

“สมมติว่าฤดูหนาวมาแล้ว ฤดูใบไม้ผลิยังจะอีกนานหรือ”

(俞平伯:《春來》)

(74) 素寧說:“大哥,你不能輕信別人的話。我看伯魯為人忠厚老實,有仁厚之心,又是嫡長,是趙氏的理想繼承人。”

趙鞅不高興的說:“素寧,你難道要教訓大哥嗎?我看你越來越狂妄了。”

Sù Níng shuō: “Dà gē, nǐ bù néng qīng xìn biérénde huà. Wǒ kàn Bó Lǔ wèi rén zhōnghòu lǎoshí, yǒu rénhòuzhī xīn, yòu shì dízhǎng, shì zhàoshì de lǐxiǎng jìchéng rén.”

Zhào Yāng bù gāoxìngde shuō: “Sù Níng, nǐ nándào yào jiàoxùn dà gē ma? Wǒ kàn nǐ yuè lái yuè kuángwàng le.”

ซูหนิงกล่าวว่า “พี่ใหญ่ อย่าหลงเชื่อคำพูดคนอื่นง่ายๆ ฉันเห็น พี่ใหญ่ชื่อสัตย์ต่อผู้อื่น มีจิตใจเมตตากรุณา ยังเป็นลูกคนโต เป็นทายาทในอุดมคติของตระกูลจ้าว”

จ้าวหยางพูดอย่างไม่ดีใจว่า “ซูหนิง คุณต้องการสั่งสอนพี่ใหญ่เชียวหรือ พี่เห็นว่าคุณนับวันยิ่งบ้าจี้แล้วนะ”

(馮向光:《三晉春秋》)

ถ้ารูปแบบประโยคมีลักษณะเป็นประโยคปฏิเสธความหมายที่แท้จริงคือบอกเล่า เช่น

(75) 戈: 我看也夠了。

李: 就是。你都夠了,我還能不夠嗎?

戈: 你也夠了。

Gē: Wǒ kàn yě gòu le.

Lǐ: Jiù shì. Nǐ dōu gòu le, wǒ hái néng bú gòu ma?

Gē: Nǐ yě gòu le.

เกอ: ฉันว่าพอแล้ว

หลี่: ใช่แล้ว คุณพอแล้ว ฉันยังสามารถไม่พอได้หรือ

เกอ: คุณก็พอแล้วเหมือนกัน

(編輯部的故事·甜蜜的腐蝕)

- (76) “當然不晚,我要求和你離婚,不是我。”
 “這可是你提出要離婚的,不是我。”
 “誰提出來的又有什麼要緊?難道這不是咱們倆的一致想法嗎?”
 “Dāngrán bù wǎn, wǒ yāoqiú hé nǐ líhūn, bú shì wǒ.”
 “Zhè kěshì nǐ tíchū yào líhūn de, bú shì wǒ.”
 “Shéi tíchūlaide yòu yǒu shénme yàojīn? Nándào zhè bú shì zámén liǎng de yízhì xiǎngfǎ ma?” “Dāngrán bù yí yàng.”
 “แน่นอนไม่สาย ฉันขอหย่าจากคุณ ไม่ใช่ฉัน”
 “แต่ที่คุณเป็นคนเสนอที่จะหย่า ไม่ใช่ผม”
 “ใครเป็นคนเสนอมีความสำคัญอะไร นี่มันไม่ใช่ความคิดที่เป็นเอกฉันท์ของเราสองคนหรอกหรือ”
 (王朔:《人莫予毒》)

- (77) “我是愛你的,難道你不明白嗎?”(王朔:《橡皮人》)
 “Wǒ shì ài nǐde, nándào nǐ bù míngbai ma?”
 “ผมคือคนที่รักคุณ คุณไม่เข้าใจเชียวหรือ”
 (王朔:《橡皮人》)

3.3 การแบ่งประเภทประโยคที่มีคำ ma ในภาษาจีนเมื่อแปลเป็นไทยโดยเทียบกับคำในภาษาไทยที่มีความหมายเดียวกัน

3.3.1 คำ ma ในประโยคคำถามแบบตอบรับหรือปฏิเสธที่เป็นคำถาม และคำในภาษาไทยที่มีความหมายเดียวกัน

- 1) คำ ma และคำในภาษาไทยที่มีความหมายเดียวกันประเภท หรือเปล่า ไหม

ในประโยคคำถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ คำ ma ในประโยคคำถามแบบตอบรับหรือปฏิเสธที่เป็นคำถาม ใช้เมื่อผู้พูดถามเพราะต้องการคำตอบ จะเป็นคำตอบรับหรือตอบปฏิเสธก็ได้ เทียบได้กับภาษาไทยว่า หรือเปล่า ไหม ตัวอย่างเช่น

(78) “會玩牌嗎?咱倆玩牌吧?”于觀提議。

“沒勁。”

“Hùi wán pái ma? Zǎ liǎng wán pái ba?” Yú guān tí yì.

“Méi jìn.”

“เล่นไพ่เป็นหรือเปล่า/เล่นไพ่เป็นไหม พวกเราเล่นไพ่กันเอาไหม” ยุหวิกวานเสนอขึ้น

“ไม่มีแรง”

(王朔:《頑主》)

(79) “你這兒有牌嗎?”

“有,在寫字檯抽屜裡。你想玩?”

“你們想玩嗎?”

“可以呀。”

“Nǐ zhè yǒu pái ma?”

“Yǒu, zài xiězìtái chōutíli. Nǐ xiǎng wán?”

“Nǐmen xiǎng wán ma?”

“Kěyǐ ya.”

“บ้านคุณมีไพ่หรือเปล่า/บ้านคุณมีไพ่ไหม”

“มีอยู่ในลิ้นชักโต๊ะทำงาน คุณอยากเล่นเหรอ”

“พวกเราอยากเล่นหรือเปล่า/พวกเราอยากเล่นไหม”

“ได้”

(王朔:《頑主》)

(80) “你家有人嗎?”楊重問。

“就我媽媽。”

“Nǐ jiā yǒurén ma?” Yáng Zhòng wèn.

“Jiù wǒ māma.”

“บ้านคุณมีใครอยู่หรือเปล่า/บ้านคุณมีใครอยู่ไหม” หยางจิ่งถาม

“แม่ฉันคนเดียว

(王朔:《頑主》)

- (81) “誰請客,你嗎?”林蓓問馬青。
 “我哪請得起,寶康請。”
 “Shéi qǐngkè, nǐ ma?” Lín Bèi wèn Mǎ Qīng.
 “Wǒ nǎ qǐngdeqi, Bǎo Kāng qǐng.”
 “ใครเลี้ยงล่ะ คุณหรือเปล่า” หลินเป่ย์ถามหม่าชิง
 “ฉันเลี้ยงไหวที่ไหนกันเล่า เป้าคงเป็นคนเชิญมา”

(王朔:《頑主》)

- (82) “您喝嗎?” “來一點吧。”
 “Nín hē ma?” “Lái yidiǎn ba.”
 “คุณดื่มหรือเปล่า / คุณดื่มไหม” “นิดนึงละกัน”

(王朔:《頑主》)

- (83) “有這個衚衕嗎?”
 “有,沒錯,我去過,可現在想不起來了。...”
 “Yǒu zhèigè hútòng ma?”
 “Yǒu, méi cuò, wǒ qùguo, kě xiànzài xiǎngbuqilai le...”
 “มีตรอกซอยเช่นนี้หรือเปล่า / มีตรอกซอยเช่นนี้ไหม”
 “มี ไม่ผิด ฉันเคยไปแล้ว แต่ตอนนี้คิดไม่ออกแล้ว ...”

(王朔:《頑主》)

- (84) “你相信我說的是事實嗎?”
 “當然信,” ...
 “Nǐ xiāngxìn wǒ shuōde shì shìshí ma?”
 “Dāngrán xìn,” ...
 “คุณเชื่อว่าสิ่งที่ฉันพูดเป็นเรื่องจริงหรือเปล่า / คุณเชื่อว่าสิ่งที่ฉันพูดเป็นเรื่องจริงมั๊ย”
 “เชื่อแน่นอน” ...

(王朔:《人莫予毒》)

(85) “你們的房間每天都打掃嗎?”

“嗯,”...

“Nímende fángjiān měitiān dōu dǎsǎo ma?”

“Ēn,”...

“บ้านของพวกคุณกวาดทุกวันหรือเปล่า / บ้านของพวกคุณกวาดทุกวันไหม”

“อือ”...

(王朔:《人莫予毒》)

(86) “你能保證嗎?” “能!不能!我干嘛要替他保證?... ”

“Nǐ néng bǎozhèng ma?” “Néng! Bù néng! Wǒ gànma yào tì tā bǎozhèng?...”

“คุณรับประกันได้หรือเปล่า / คุณรับประกันได้ไหม” “ได้ ไม่ได้ ทำไมฉันต้องรับประกันแทนเขาด้วยล่ะ”

(王朔:《人莫予毒》)

(87) “我還沒吃飯,這會兒這附近還有飯館營業嗎?”

“不知道,我對這一帶也不熟。”

“Wǒ hái méi chī fàn, zhè huìr zhè fùjìn hái yǒu fànguǎn yíngyè ma?”

“Bù zhīdao, wǒ duì zhè yí dài yě bù shú.”

“ฉันยังไม่ได้กินข้าว โกลั๊วแถวนี้เวลานี้ยังมีร้านขายข้าวหรือเปล่า / โกลั๊วแถวนี้ยังมีร้านขายข้าวไหม”

“ไม่รู้ ฉันไม่ค่อยคุ้นเคยกับแถวนี้”

(王朔:《人莫予毒》)

(88) “嚴重嗎?” “不不,不嚴重...”

“Yánzhòng ma?” “Bù bù, bù yánzhòng,...”

“ร้ายแรงหรือเปล่า / ร้ายแรงไหม” “ไม่ ไม่ ไม่ร้ายแรง...”

(王朔:《人莫予毒》)

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยพบว่า คำ ma จะเทียบได้กับคำ ไหม เมื่อปรากฏในประโยคตามให้
ตอบหรือปฏิเสธในลักษณะ 好嗎 hǎo ma ดีไหม 行(成)嗎 xíng (chéng) ma ใช้ได้
ไหม 可以嗎 kěyǐ ma ได้ไหม เช่น

(89) “你看過《小兵張嘎》對嗎?”

“看過。”

“Nǐ kànguo 《xiǎo bīng zhāng gā》 duì ma?”

“Kànguo.”

“คุณเคยอ่าน《xiǎo bīng zhāng gā》ถูกต้องไหม”

“เคยดูแล้ว”

(王朔:《千萬別把我當人》)

(90) 陸武橋問: 不坐船可以嗎? 宜欣說: 當然。

Lù Wǔqiáo wèn : Bú zuò chuán kěyǐ ma? Yí Xīn shuō : Dāngrán 。

ลู่อยู่เฉียวถามว่า “ไม่นั่งเรือ ได้ไหม” อีซินพูดว่า “แน่นอน”

(池莉:《你以為你是誰》)

(91) “可以嗎? 我去看看她?”

“可以, 星期日可以, 平常不可以。”

“Kěyǐ ma? Wǒ qù kànkān tā?”

“Kěyǐ, xīngqīrì kěyǐ, píngcháng bù kěyǐ 。”

“ได้ไหม ถ้าฉันจะไปเยี่ยมเยียนเขาสักหน่อย”

“ได้ วันอาทิตย์นะได้ วันธรรมดาไม่ได้”

(蕭紅:《索非亞的愁苦》)

(92) “小姐, 我幫您取點菜, 好嗎?” 劉心武:

“Xiǎojiě, wǒ bāng nín qǔ diǎn cài, hǎo ma?”

“คุณผู้หญิง ผมช่วยสั่งอาหาร ดีไหม”

《鳳凰臺上憶吹簫》

(93) “小姐! 您別生氣了好嗎? 我向您道歉? 真糟糕, 我到這兒來買牙刷, 卻惹得您生了這麼大的氣! 我真不應該!”

“Xiǎojiě! Nín bié shēngqì le hǎo ma? Wǒ xiàng nín dàoqiàn? Zhēn zāogāo, wǒ dào zhè lǎi mǎi yáshuā, què rěde nín shēngle zhème dàde qì! Wǒ zhēn bù yīnggāi”

“คุณผู้หญิง คุณอย่าโมโหผมเลย ได้ไหม ผมขอโทษคุณแล้วไม่ใช่หรือ แย้ง ผมมาที่นี่เพื่อซื้อแปรงสีฟัน กลับทำให้คุณโกรธซะมากมาย ผมนี้ไม่ควรเลยจริงๆ”

2) คำ ma และคำในภาษาไทยที่มีความหมายเดียวกันประเภท หรือยัง

ในประโยคถามให้ตอบรับหรือปฏิเสธ ที่ปรากฏ คำ le และคำ ma ใช้เมื่อผู้พูดถามเพราะต้องการคำตอบ จะเป็นคำตอบรับหรือตอบปฏิเสธก็ได้ และเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับเวลา โดยถามในลักษณะที่การกระทำนั้น เกิดขึ้นในช่วงเวลาใด เวลาหนึ่ง เทียบได้กับภาษาไทยว่า หรือยัง ตัวอย่างเช่น

(94) “你睡了會兒嗎?” 丁小魯小聲問。

“睡了會兒。”

“Nǐ shuile huìr ma?” Dīng xiǎolǔ xiǎo shēng wèn.

“Shuile huìr.”

“คุณหลับไปครู่หนึ่งหรือยัง” ดิงเสี่ยวหลู่ถามเสียงเบา

“นอนไปพักหนึ่ง”

(王朔: 《頑主》)

(95) 栗晚成: 你的頭疼真好了嗎?

荊友忠: 完全好啦, 真的!

Lì wǎnchéng: Nǐde tóuténg zhēn hǎo le ma?

Jīng Yǒuzhōng: Wán quán hǎo la, zhēn de!

ลี่หวานเจิง: ที่คุณปวดหัวน่าจะดีขึ้นจริงๆแล้วหรือยัง

จิงโหย่วจง: ดีขึ้นแล้วจริงๆ

(老舍: 《西望長安》)

- (96) 隊長問：“吃了嗎？”
 “沒有。”
 Duìzhǎng wèn: “Chīle ma?”
 “Méiyǒu。”
 หัวหน้าขบวนถามว่า “กินแล้วหรือยัง”
 “ยังไม่ได้กิน”

(張郎郎: 《金豆兒》)

- (97) 陳總編輯：怎麼樣，小李？稿子寫好了嗎？
 李：那兒呢。在那兒。
 Chén zǒngbiānjí: Zěnmeyàng, Xiǎolǐ? Gǎozǐ xiěhǎo le ma?
 Lǐ : Nàr ne 。 Zài nàr 。
 บรรณาธิการเงิน : เป็นยังไง เสี่ยวหลี่ ด่วนฉบับเขียนเสร็จแล้วหรือยัง”
 หลี่ : นั่นไง อยู่那儿

(編輯部的故事 • 誰是誰非(下))

3) คำ ma และคำในภาษาไทยที่มีความหมายเดียวกัน หรือ
 คำ ma ในประโยคคำถามแบบตอบรับหรือปฏิเสธที่เป็นคำถาม ซึ่งลักษณะของประโยคคำถามเป็นประโยคปฏิเสธ ใช้เมื่อผู้พูดถามเพราะต้องการคำตอบ หรือเพื่อสอบถามความเห็นของผู้ฟัง เทียบได้กับภาษาไทยว่า หรือ ตัวอย่างเช่น

- (98) “是呀！這樣明媚的湖山，你們還不快活嗎？”
 “快活！先生，唉！...”
 “Shì ya! Zhèyàng míngmèide húshān, nǐmen hái bú kuàihuó ma?”
 “Kuàihuó! Xiānsheng, āi! ...”
 “ก็ไฉนนะซี ทักษณียภาพที่สวยงามเช่นนี้ พวกคุณยังไม่มีความสุขอีกหรือ”
 “มีความสุขอย่างนั้นหรือ คุณ เฮ้อ...”

(葉紫: 《岳陽樓》)

- (99) “你不看嗎?” ... 趙航宇擺擺手:“我看過了不忍再看。”
 “Nǐ bú kàn ma?” ... Zhào Hángyǔ bǎibai shǒu: “Wǒ kànguo liǎo bù rěn zài kàn.”
 “คุณไม่ดูหรือ” ... จ้าวห่งยฺหวี่โบกมือ “ผมดูแล้ว คุณก็ไม่ไหว”
 (王朔:《千萬別把我當人》)
- (100) “你現在還沒有女朋友嗎?”姐姐問我。
 “沒有。”
 “Nǐ xiànzài hái méiyǒu nǚ péngyou ma?” Jiějie wèn wǒ.
 “Méiyǒu.”
 “ตอนนี้คุณยังไม่มีแฟนหรือ” พี่สาวถามผม
 “ไม่มี”
 (王朔:《浮出海面》)
- (101) 白花蛇: 您不吃嗎?
 方太太: 不吃! 我願意餓死!
 Báihuāshé: Nín bù chī ma?
 Fāng tàitai : Bù chī! Wǒ yuàn yì èsǐ!
 งูขาว: คุณไม่กินหรือ
 คุณนายฟิง: ไม่กิน ฉันยอมอดตาย
 (老舍:《方珍珠》)
- (102) “伊姑娘今天找我來唸書! 你不走嗎? 溫都太太!”
 “好, 一塊兒走!”
 “Yī gūniáng jīntiān zhǎo wǒ lái niàn shū! Nǐ bù zǒu ma? Wēn dū tàitai!”
 “Hǎo, yīkuài zǒu!”
 “วันนี้คุณผู้หญิงอีหาฉัน ให้ฉันมาอ่านหนังสือ คุณไม่ไปหรือ คุณนายเวินตุ”
 “อ้อ ไปด้วยกัน”
 (老舍:《二馬》)

3.3.2 คำ ma ในประโยคคำถามประเภทประโยคย้อนถาม และคำในภาษาไทยที่มีความหมายเดียวกัน

คำ ma ในประโยคคำถามประเภทประโยคย้อนถาม เทียบได้กับคำ หรือ คำ ma ในประโยคคำถามประเภทประโยคย้อนถามที่มีเนื้อความเป็นบอกเล่า เช่น

- (103) “...今天除了我沒別人來了。”
 “是嗎?你比我還知道我在干嘛——別跟我打岔兒,警察可就在旁邊。”
 “難道我認錯人了?...你不是叫劉美萍嗎?是百貨公司手絹櫃檯組長,在等肛門科大夫王明水,到底咱倆誰搞錯了?”
 “... Jīntiān chúle wǒ méi biérén lái le.”
 “Shì ma? Nǐ bǐ wǒ hái zhīdao wǒ zài ganma ——bié gēn wǒ dǎ chàr, jǐngchá kě jiù zài pángbiān.”
 “Nándào wǒ rèn cuò rén le?... Nǐ bú shì jiào Liú Měipíng ma? Shì bǎihuò gōngsī shǒujuàn guítái zǔzhǎng, zài děng gāngménkē dàifu Wáng Míngshuǐ, dàodǐ zá liǎng shéi gǎocuò le?”
 “...วันนี้นอกจากผมแล้วไม่มีใครมาอีกแล้ว”
 “จริงหรือ คุณจะมารู้ดีกว่าฉันว่าฉันยังทำอะไรอย่างนั้นหรือ อย่ามายุ่งกับฉัน ดำรวจอยู่ข้างๆนี่นะ”
 “ผมจำคนผิดอย่างนั้นหรือ ...คุณไม่ใช่คุณหลิวเหม่ยผิงอย่างนั้นหรือ เป็นหัวหน้าแผนกขายผ้าเช็ดหน้าของห้างสรรพสินค้า กำลังคอยหวังหวังผู้ช่วยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางทวารหนัก อย่างนี้เราสองคนใครเข้าใจผิดกันแน่”

(王朔:《頑主》)

- (104) “我不會喊叫!”夢蓮輕蔑的一笑。“我給了你我的戒指,還能反悔嗎?你想想!”
 “Wǒ bú huì hǎn jiào!” Mèng Lián qīngmiède yí xiào. “Wǒ gěile nǐ wǒde jièzhǐ, hái néng fǎnhuǐ ma? Nǐ xiǎngxiang!”
 “ฉันไม่ตะโกนร้องหอรอก” เมิ่งเหลียนหัวเราะอย่างดูถูก “ฉันให้แหวนของฉันแก่คุณ ฉันยังจะสามารถกลับคำได้อีกหรือ คุณลองคิดดู”

(老舍:《火葬》)

(105) “你們餓了找我要吃,冷了向我要衣服,我還能管天下大事嗎?”

“Nǐmen èle zhǎo wǒ yào chī, lěngle xiàng wǒ yào yīfu, wǒ hái néng guǎn tiān xià dà shì ma?”

“พวกคุณหิวขึ้นมาก็มาขอฉันกิน หนาวขึ้นมาก็มาขอเสื้อผ้าจากฉัน ฉันยังมีเวลาจัดการ เรื่องราวใหญ่โตอย่างอื่นได้อย่างนั้นหรือ”

(老舍:《四世同堂·惶惑》)

(106) “世界上難道還有更優秀的製藥廠嗎?”

“Shìjièshàng nándào hái yǒu gèng yōuxiùde zhì yào chǎng ma?”

“บนโลกใบนี้ยังมีโรงงานผลิตยาที่ดีเลิศอีกเชียวหรือ”

(余華:《難逃劫數》)

(107) 但是,我正因為知道了,竟失掉了我摘取色蕉花的自信和勇氣。這難道是進步嗎?

Dànshì, wǒ zhèng yīnwèi zhīdao le, jìng shīdiào le wǒ zhāiqǔ sè jiāohuāde zì xìn hé yǒngqì 。 zhè nándào shì jìnbù ma?

แต่ก็เพราะว่าฉันรู้แล้ว แล้วก็สูญเสียความมั่นใจและความกล้าในการเด็ดคัตดอกกล้วย อย่างนี้ ยังถือว่าเป็นการพัฒนาอีกหรือ

(郭沫若:《芭蕉花》)

(108) “吃了燒餅不還錢,怎麼,還有理嗎?”

“Chīle shāo bǐng bù huán qián, zěnmé, hái yǒu lǐ ma?”

กินขนมเปี๊ยะปะหน้าด้วยงาแต่ไม่ยอมคืนเงิน แล้วยังไง ยังมีเหตุผลหรือ”

(109) “假定冬天來了,春天還能遠嗎?”

“Jiǎdìng dōngtiān lái le, chūntiān hái néng yuǎn ma?”

“สมมติว่าฤดูหนาวมาแล้ว ฤดูใบไม้ผลิยังจะอีกนานหรือ”

(俞平伯:《春來》)

- (110) “不辦手續,我能把他抱回家來當兒子養活嗎?金秀,你到底是什麼意思?...你說喜歡這孩子,可現在又...”

“Bú bàn shǒuxù, wǒ néng bǎ tā bàohuái jiā lái dāng érzi yǎng huó ma? Jīn Xiù, nǐ dàodǐ shì shénme yìsi? ..., nǐ shuō xǐhuan zhè hái zi, kě xiànzài yòu...”

“ไม่ทำตามขั้นตอนแล้วผมสามารถอุ้มเขากลับบ้านมาเลี้ยงเป็นลูกของผมได้อย่างนั้นหรือจิ้นซิ่ว แท้ที่จริงแล้วคุณหมายความว่าอะไร ... คุณบอกว่าชอบเด็กคนนี้ แต่ตอนนี้กลับ...”

(陳建功; 趙大年: 《皇城根》)

- (111) 素寧說:“大哥,你不能輕信別人的話。我看伯魯為人忠厚老實,有仁厚之心,又是嫡長,是趙氏的理想繼承人。”

趙鞅不高興的說:“素寧,你難道要教訓大哥嗎?我看你越來越狂妄了。” Sù Níng shuō: “Dà gē, nǐ bù néng qīng xìn biérénde huà.

Wǒ kàn Bó Lǔ wèi rén zhōnghòu lǎoshí, yǒu rénhòuzhī xīn, yòu shì dìzhǎng, shì zhàoshì de líxiǎng jìchéng rén.”

Zhào Yāng bù gāoxìngde shuō: “Sù Níng, nǐ nándào yào jiàoxùn dà gē ma? Wǒ kàn nǐ yuè lái yuè kuángwàng le.”

ซู่หนิงกล่าวว่า “พี่ใหญ่ อย่าหลงเชื่อคำพูดคนอื่นง่ายๆ ฉันเห็น พี่ใหญ่เชื่อสัจย์ต่อผู้อื่น มีจิตใจเมตตากรุณา ทั้งยังเป็นลูกคนโต เป็นทายาทในอุดมคติของตระกูลจ้าว”

จ้าวหยางพูดอย่างไม่ดีใจว่า “ซู่หนิง คุณต้องการสั่งสอนพี่ใหญ่เชียวหรือ พี่เห็นว่าคุณนับวันยิ่งบ้าขึ้นแล้วนะ”

(馮向光: 《三晉春秋》)

อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่า คำ ma ในประโยคคำถามประเภทประโยคย้อนถามมักจะปรากฏในประโยคคำถามที่มีเนื้อความเป็นปฏิเสธ เช่น

- (112) “夢蓮! 難道還教我給你下跪嗎?”

“Mèng Lián! Nándào hái jiào wǒ gěi nǐ xià guì ma?”

“เมิ่งเหลียน คุณยังจะให้ฉันสอนคุณเข้าให้คุณอย่างนั้นหรือ”

(老舍: 《火葬》)

- (113) “這做得成嗎? 要幾輩子?” 那個人哼了一聲: “你還不相信革命的力量嗎?” 他只好放下鍋餅往回走。

“Zhè zuòdechéng ma? Yào jǐ bèizi?” Nèigè rén hēngle yì shēng: “Nǐ hái bù xiāngxìn gémingde lìliàng ma?” Tā zhǐhǎo fàngxia guōbǐng wǎng huí zǒu.

“อย่างนี้จะทำได้หรือ ต้องใช้เวลากี่ชั่วอายุคนล่ะ” ชายคนนั้นพึมพำและกล่าวว่า “คุณยังไม่เชื่อพลังของการปฏิวัติอีกหรือ” เขาวางแผ่นขนมเปี๊ยะก้อนใหญ่ลงแล้วหันหลังเดินกลับไป

(張煒: 《冬景》)

- (114) “你不是答應過我嗎?”

“.....”

“Nǐ bú shì dáyingguo wǒ ma?”

“.....”

“คุณไม่ใช่รับปากฉันไว้แล้วอย่างนั้นหรือ”

“.....”

(禮平: 《小站的黃昏》)

- (115) “你沒聽說過那句話嗎? 中國人民是殺不死的。”

“我倒聽說過這句話: 中國人民是殺不完的!”

“Nǐ méi tīngshuōguo nàjiù huà ma? Zhōngguó rénmín shì shābúsǐ de.”

“Wǒ dào tīngshuōguo zhèjiù huà : Zhōngguó rénmín shì shābùwán de!”

“คุณไม่เคยได้ยินประโยคนั้นมาก่อนหรือไงว่า คนจีนนะฆ่าไม่ตาย”

“ผมกลับเคยได้ยินประโยคนี้นี้ที่ว่า คนจีนนะฆ่าไม่หมด ต่างหาก”

(王朔: 《千萬別把我當人》)

- (116) “你難道還不明顯嗎? 他們這是要害你。”

“Nǐ nándào hái bù míngxiǎn ma? Tāmen zhè shì yào hài nǐ.”

“คุณยังไม่ชัดเจนอีกเชียวหรือ ว่าพวกเขาจะทำร้ายคุณ”

(王朔: 《千萬別把我當人》)

- (117) “嘘嘘……”有人攔阻了,“你沒眼睛嗎?汪家修房子哩!”
 “Xū xū……” Yǒurén lánzǔ le, “Nǐ méi yǎnjīng ma? Wāng jiā xiū fángzi li!”
 “เฮ้ย เฮ้ย …” มีคนขัดจังหวะ “คุณไม่มีตาหรือ ครอบครัววางกำลังซ่อมบ้านนะ”

《清高》

- (118) “...現在你有病,難道我不應該幫助你嗎?...”
 “Xiànzài nǐ yǒu bìng, nándào wǒ bù yīnggāi bāngzhù nǐ ma? ...”
 “...ตอนนี้คุณป่วย ผมไม่ควรมาช่วยคุณอย่างนั้นหรือ”

(葉蔚林:《藍藍的木蘭溪》)

จากการแบ่งประเภทคำ ma โดยเทียบกับคำในภาษาไทยที่มีความหมายเดียวกันพบว่าจะได้
 ประโยคที่ใช้ หรือ หรือเปล่า ไหม หรือยัง โดยที่เราจะพบว่า ใช้เทียบกับคำ หรือ จะพบ
 มากที่สุด นอกจากนี้ หรือ ยังใช้ในรูปประโยคย้อนถามได้อีกด้วย